

Ще днів моїх багато за горою,
За зорями в небесній глибині.
Все, що було, згубилось уві сні,
Лиш те, що буде, володіє мною.

Опалене жагою вогняною,
Чуття будущини живе в мені.
В моєму серці, наче в стремені,
Нога часу з острогою тугою.

Та є на світі лагідна рука,
Яка в мої думки і сподівання
Вливається, як в озеро ріка.

Вона дає моїй душі сіяння
І дбає, щоб не згаснула зарання
Відлита в слові кров моя дзвінка.